

Onze Ballonvaart

Ter gelegenheid van mijn 64e verjaardag in december 2018 ontving ik van onze twee 'lieve' dochters een verrassende cadeaubon om samen met Marike een ballonvaart te gaan maken.

Nou wil het geval dat in het nabijgelegen Schollebos (op loopafstand van ons huis) regelmatig luchtballonnen vertrekken, het is een mooie locatie hiervoor, dus zo gezegd zo gedaan. We boekten dus een ballonreis met vertrek in het Schollebos en bestemming onbekend.....!

Op donderdagavond 11 juli was het zover. We meldden ons om 19.00 uur bij de piloot. Die ons op de grond de eerste instructie gaf over de ballontocht. We zouden omstreeks 20.15 uur gaan vertrekken, zo had hij uitgerekend: de wind op de grond moest eerst gaan liggen. Tegen 20.00 uur moesten we ons gaan klaarmaken voor de tocht en meehelpen de ballon die steeds groter werd door de opwarming van koude lucht met 4 grote gasbranders met hete lucht gevuld, in bedwang te houden. Nadat de ballon overeind stond moesten we wel snel instappen, de opstuwende kracht van een gevulde luchtballon is zo sterk dat we kans liepen de mand te missen...

Het was die avond prachtig weer voor een ballonvaart. De 16 passagiers stegen op in Capelle aan den IJssel daarna over de rivier de IJssel schuin oven het dorp Ouderkerk aan den IJssel, daarna richting Schoonhoven, maar de wind verschoof ons langzaam naar rechts naar het stadje Lekkerkerk... De windrichting ging zo snel dat de piloot besloot om voor de verandering eens een volgende grote rivier verder te gaan, de rivier Lek over . Daar passeerden we toevallig nog een volgeladen vrachtboot en zwaaiden we naar de bemanning. Overal op de grond zwaaien voorbijgangers en mensen in de tuin naar ons.

Daarna kwam Streefkerk in zicht en voorbij dit dorp stuurde de

wind ons richting het kleine gehucht Brandwijk. De piloot besloot na een uur en een kwartier luchtwaren om daar te zoeken naar een geschikte landingsplaats. Dat vond hij op een leeg weiland bij een boerderij. De 50 koeien stonden gelukkig op een ander stuk weiland naar ons te kijken. De daling verliep snel de landing deed ons een driemaal stuiteren maar uiteindelijk stapten iedereen uit in een drassing weiland vol met koeienvlaaien van een dag geleden, dus we moesten gelijk goed uitkijken.

Toen moest de ballon nog leeglopen en afgekoppeld van de grote rieten mand. Gelukkig kwamen de twee volgauto's van de organisatie al heel snel aangereden op het boerenerf.

Ceremonie

Na de landing in het voor ons volkomen onbekende gehucht Brandwijk op het weiland vol koeienvlaaien werd dit einde met een vaste luchtballon-ceremonie gevierd. Eerst een glaasje champagne op de goede afloop. Daarna een verhaal over de historie van de luchtballon en over de gebroeders Montgolfier uit Parijs, die eerst dieren maar later zelf in een gondel plaatsnamen die daarna in plaats van aangewezen Franse gevangenen de eerste ballonvaarders in de historie werden.

Na dir mooie kreeg iedere luchtreiziger volgens de traditie

een pluk grassprietten (aarde) een aangestoken aansteker (vuur) én een flinke plas uit de fles champgane (water) over zijn hoofd uitgestort als bewijs dat men voortaan een echte ballonvaarder is.

Om circa 22.15 uur vertrokken de twee volgauto's met ballon, mand én passagiers weer terug uit Brandwijk voor een autorit van 28 kilometer terug naar het startpunt in het Capelse Schollebos. Vervolgens wandelden we weer zeer tevreden naar ons huis terug. Het was voor ons een zeer bijzondere avond geworden!

De organisatie 'De Luchtreizeiger' uit Vlaardingen (www.luchtreizeiger.nl) heeft deze zaken prima voor elkaar.

Burgenbuurt Schollevaar